

Számunk szerzői

ADORJÁNI ZOLTÁN, DR. (Dés, 1956). 1980-ban szerzett teológiai oklevelet a kolozsvári Protestáns Teológián és 1983-ban szentelték lelkésszé. 1981 és 1991 között lelkészi szolgálatot teljesített (Melegföldvár, Brassó, Páké). Az Utrechti Állami Egyetem Teológiai Fakultásának ösztöndíjasaként az újszövetségi bibliKateológia területén képezte tovább magát (Stipendium Bernardinum, 1990–1991). 1991-től a kolozsvári Protestáns Teológián tanít görög és héber nyelvet, valamint intertestamentikát, és óraadó a Babeş-Bolyai Tudományegyetem keretében működő Református Tanárképző Karon. Doktori címet a debreceni Református Hittudományi Egyetemen szerzett. Disszertációjának témája: *A terapeuták kontemplatív kegyessége*, 2005. (Alexadriai Philón görögül írt *De vita contemplativa* című munkájának első magyar fordítása és elemzése.) Szerkesztői tevékenység (teológiai művek lektorálása mellett): *Üzenet* (Örömmöndő gyemekrovat, 1992–2003); *Erdélyi Református Naptár* (társszerkesztő 1995-től); *Református Család* (2000–2004: főszerkesztő, jelenleg munkatárs); *Református Szemle* (főszerkesztő 2001-től); *Kecskeméthy-Biblia* (Kolozsvár 2002); *Emlékkönyv Tókécs István kilencvenedik születésnapjára*. Kolozsvár 2006. A közös tanulmánykötetekben, a *Református Szemlében*, *Pannonhalmi Szemlében*, *Confessióban* és egyéb bel- és külföldi folyóiratokban megjelent tanulmányai és esszéi mellett a következő könyveket adta ki: *Görög nyelvtan az Újszövetség tanulmányozásához*. Kolozsvár 1994, II. bővített kiadás – 1997; *Imre Lajos: Önéletírás*. Kolozsvár 1999; *Imre Lajos: Szombatesték a parókián*. Kolozsvár 2003; *Imre Lajos: A szenvedés kérdése*. Kolozsvár 2004; *Ói és újat*. Kolozsvár 2004.

BALOGH CSABA (Marosvásárhely, 1975) 1998-ban fejezte be tanulmányait a kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetben. 1999 februárjától 2004 szeptemberéig a hollandiai Kampenben képezte tovább magát Ószövetségből és sémi nyelvekből, s a mesteri vizsga letétele után ugyanitt kezdte el doktori tanulmányait (2001). Kutatási területe Ézsaiás próféta idegen népekkel kapcsolatos próféciái, különös tekintettel az Egyiptomról szóló szövegrészekre (Ézs 18–20). 2004 szeptemberétől tanársegédként tevékenykedik a kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet Bibliai Tanszékén.

BANCEA GÁBOR (Kommandó, 1969) a kolozsvári Protestáns Teológián szerzett teológiai képesítést (1995). Szakvizsgadolgozatának címe: *A jeruzsálemi templom, mint építészeti alkotás és istentiszteleti hely*. 1995-től a Bitai Református Egyházközség, 2006 decemberétől pedig a Sepsiszentgyörgy IV. Református Egyházközség lelkipásztora. 1998–1999-ben posztgraduális tanulmányokat folytatott a skóciai *Free Church of Scotland College*-ben (Edinburgh). Itt írta meg *Prophecy in Israel in the Light of Deuteronomy 18, 14–22* című dolgozatát Prof. John L. Mackay (graduate of Glasgow, Oxford and London Universities) irányításával. 2000 novemberében sikeresen felvételizett a kolozsvári Protestáns Teológia doktorképző tanfolyamára (ószövetségi szak). Jelenleg a Sepsiszentgyörgy IV. Református Egyházközség lelkipásztora.

BEKŐ ISTVÁN (Szilágysomlyó, 1970) 1989 és 1994 között végzett teológiai tanulmányokat a kolozsvári Protestáns Teológián. Jelenleg a Székelyudvarhelyi Református Kollégium lelkésze. 1995 és 1996 között HEKS-ösztöndíjjal egy évet tanult a berni egyetem teológiai fakultásán; 2002 és 2003 között pedig Erasmus- és HEKS-ösztöndíjjal újabb esztendő-tanult a berni egyetem teológiai fakultásán, Ulrich Luz újszövetséges professzornál. A Romániai Pedagógiai Intézet munkatársaként társszerzője az 1999-ben a megjelent *Valláspedagógiai és módszertani útmutató* kötetnek (Stúdium Kiadó). A budapesti Hermeneutikai Kutatóközpont külső munkatársaként magyarra fordította Ulrich Luz: *Die Jesusgeschichte des Matthäus* című könyvét, amely 2000-ben jelent meg *Máté Jézustörténete* címmel. Rendszeresen publikál biblika-teológiai és hermeneutikai jellegű írásokat a *Református Szemlében*. A kolozsvári Protestáns Teológia doktorjelöltje. Doktori értekezésének témája: *Jézus csodáiról szóló elbeszélések Márk evangéliumában*.

ESZENYEINÉ SZÉLES MÁRIA, DR. (Szilágysomlyó, 1927) a kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet ószövetségi katedrájának nyugalmazott professzora. Az 1989-es események után – munkatársaival együtt – megalapította Nagyváradon a *Sulyok István Teológiai Főiskolát*. A szervezési munkák mellett itt bibliai tudományokat adott elő. Jelenleg a főiskola jogutódjának, a *Partiumi Keresztény Egyetemnek* konzulens professzora. A *Pro Universitate Partium Alapítvány* egyik kurátoraként az egyetem egyházi szellemiségének fenntartásáért, gyarapításáért munkálkodik, úgy is, mint a *Teológiai Tudományok Intézetének* igazgatója. Az *Ige és történelem. A prófétai igehirdetés teológiája* című könyve 2002-ben jelent meg (Nagyvárad). A bölcselő irodalom teológiai összefoglalásának első része *Értelem és bizalom. Izrael bölcsességirodalmának teológiája* címmel látott napvilágot (Nagyvárad 2004). Nyomdakész állapotban van a második rész, a Példabeszédek, Prédikátor könyve, a bölcselő zsoltárok és a deuterokanonikus irodalom teológiai összegzése is. Ez a kötet remélhetőleg még ebben az évben megjelenik. A *Szentföld* című kisebb könyve 2006-ban lett közkinccsé. Rendszeresen közölt tanulmányokat *Református Szemlében*, utóbb pedig *Izrael bölcsességirodalma igehirdetésünkben* címmel közölt tanulmányt (*Emlékkönyv Tőkés István kilencvenedik születésnapjára*, Kolozsvár 2006). Munkatársa a *Harangszó* gyülekezeti lapnak és részt vesz évenként a királyhágómelléki *Református Kalendárium* szerkesztésében.

GERÉB ZSOLT, D. DR. (Sepsiszentgyörgy, 1941), református lelkészcsaládból származik. A kolozsvári Brassai Sámuel Gimnáziumban érettségizett (1959), teológiai tanulmányait Kolozsváron és Nagyszébenben végezte. Posztgraduális képzésen Bukarestben és a hollandiai Utrechtben volt. Doktori címet 1974-ben szerzett a kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetben, újszövetségi szakcsoportból. Disszertációjának címe: *A modern Jézus-kutatás E. Käsemann után*. 1964-től 1980-ig lelkészi szolgálatot végzett Kolozspatán, Kolozsborsán és Mócson. 1980-tól a kolozsvári Protestáns Teológia Intézetben tanít: előbb a bibliai nyelvek lektorátusát látja el, majd az újszövetségi írásmagyarázat és bibliai teológiai tanszék vezetője előadó tanári, majd pedig professzori minőségben. 1994 és 1998 között az Intézet rektora. 2000-től a Partiumi Keresztény Egyetemen is tanít a Teo-

lógia–Vallás tanár Tagozat keretében, 2004 óta az egyetem rektora. Számos tanulmány szerzője, melyeknek témái: a történeti Jézus-kutatás ismertetése, eredményeinek summázása; hermeneutika; a Holt-tengeri leletek; János evangéliumának és a páli leveleknek teológiája, az erdélyi írásmagyarázat története. Kötetei: *A Thesszalonikabeliekhez írott levelek magyarázata*. Misztótfalusi Kis Miklós Sajtóközpontja, Kolozsvár 2003; *Újszövetségi tanulmányok (1969–2004)*. Partiumi Keresztény Egyetem, Partium Kiadó, Kolozsvár 2005. Számos nemzetközi konferencián vett részt egyháza és a kolozsvári Protestáns Teológia képviselőjeként: Angliában, Hollandiában, Svájcban, Ausztriában és Dél-Afrikában, Magyarországon stb. 1996 novemberében a budapesti Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Kara doctor honoris causa címmel tüntette ki. 2003 augusztusától tagja a *Studiorum Novi Testamenti Societas* nemzetközi társaságnak.

KÁLLAY DEZSŐ, DR. (Bihar megyei Fugyivásárhely, 1959) Nagyváradon végezte középiskolai tanulmányait. Teológiai tanulmányait a kolozsvári Egyetemi Fokú Egységes Protestáns Teológiai Intézet zárta (1983). Ezt követően a Kolozsvár-kerekdombi gyülekezetben volt segédlelkész (1983–1986), majd pedig Bonchidán (1986–1989) és a kalotaszegi Magyarkiskapuson (1989–2003) szolgált. 2000-tól a kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet tanára, lektori minőségben. Tanulmányait a hollandiai Kampenben mélyítette el a Theologische Universiteit Kampen ösztöndíjasaként (1992–1994, 2002). Ugyanott szerzett doktori oklevelet is a *Keresztység és új élet (Dooop en nieuw leven)* című dolgozattal (2004). Megjelent szaktanulmányai: Mk 4,1–34 és a márkai példázatelmélet. In: *Az Út XXVII. évfolyam*, 2001. 3. szám, 119–128.; Egy mondat, egy szabály – egy közösség. A Gal 2,19–20 szöveggközpontú magyarázata. In: *Genius Loci. Tanulmánykötet Frank Sawyer tiszteletére*. Református Teológiai Akadémia, Sárospatak 2006, 211–230.

KENDERESI ISTVÁN (Kolozsvár, 1978) a kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetben szerzett teológiai oklevelet (1997–2002). 2002 és 2005 között Marosvásárhelyen volt segédlelkész a Felsővárosi Református Egyházközségben, és elvégezte a Babeş–Bolyai Tudományegyetem Református Tanárképző Szakának mesterképző tanfolyamát (2004–2005); a 2005–2006-os tanévben pedig az észak-írországi *Union Theological College* ösztöndíjasaként végzett mesterképző tanfolyamot, ahol a Zsidókhöz írt levél tanulmányozásával foglalkozott.

KUN-GAZDA GERGELY (Tordaszentlászló, 1973) a kolozsvári Protestáns Teológián szerzett lelkészi oklevelet (1997). A lelkészi szolgálat mellett a Babeş–Bolyai Tudományegyetem keretében működő Református Tanárképző Karán végzett mesterképző tanfolyamot és ugyanezen a karon doktorandus. A Református Szemle több rendben közölt tőle tanulmányt, illetve könyvismertetést.

LÉSZAI LEHEL, DR. (Kolozsvár, 1964). 1988-ban szerzett teológiai oklevelet a kolozsvári Protestáns Teológián és 1989-ben szentelték lelkésszé. 1987-ben egy szemesztert a Protestáns Teológia nagyszabeni Evangélikus Karán tanult németül.

1988 és 1993 között lelkészi szolgálatot teljesített (Marosvásárhely és Visa). Az 1990–1991-es tanévben a kolozsvári Református Kollégiumban tanított szentírásismeretet. 1991–1993 között az Egyesült Királyság edinburghi Teológiai Karán tanult, ahol mes-teri oklevelet szerzett Újszövetségből, 1995-ben Londonban tanulmányozott az *Oak Hill College*-ben, 1997–1998-ban pedig a budapesti Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karán és az Utrechti Állami Egyetem Teológiai Karán (Stipendium Bernardinum) képezte tovább magát az újszövetségi bibliokateológia területén. 1995-től a kolozsvári Babeş–Bolyai Egyetem Vallástanárképző Karán tanít újszövetségi bibliokateológiát. Doktori címet a kolozsvári Protestáns Teológián szerzett. Disszertációjának témája: *A tanítványok elbívása és küldetése a szinoptikus evangéliumokban* (1999). 2003–2005 között a *Collegium Pastorum* elnöke, a kolozsvári székhelyű *Bibliakutató Központ* (*Centrul de Studii Biblice*; BBTE) alapító tagja. Első önálló kötete 1999-ben jelent meg Kolozsváron: *Christology. A comparative study of the theologies of Herman Ridderbos, Oscar Cullmann and Leonhard Goppelt* címmel, és a következő köteteket szerkesztette: Jonathan Edwards: *Ébredés az egyházban*. Kolozsvár 2001; Csernátoni Gyöngyvér: *The Story of My Life*. Kolozsvár 2003; Joseph Allein: *Az Úrvacsora*. Kolozsvár 2004; *Emlékkönyv Gálffy Zoltán 80. születésnapjára*. Kolozsvár 2004. Fordításai: Edwin D. Roels: *Válaszok az élet nagy kérdéseire*. Bukarest 1996; John Preston: *Az imádság*. Kolozsvár 2007. Közös tanulmánykötetekben, a *Református Szemlé*-ben, a *Studia Universitatis Babeş–Bolyai*-ban, a *Theologia Reformata Transylvaniensis*-ben, a *Theologia Biblic*-ában, a *Sacra Scripta*-ban és egyéb bel- és külföldi folyóiratokban, valamint elektronikus formában több mint ötven tanulmánya jelent meg.

MÁTHÉ-FARKAS ZOLTÁN (Kolozsvár, 1976) 1995–2000 között volt a kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet hallgatója. Kihelyezése után 2004 júliusa végéig a Marosvásárhely VII. – Szabadság-úti református egyházközségben végzett segédlelkészi szolgálatot, majd ugyanazon év augusztusától az Uzdiszentpéteri Missziós Református Egyházközség lelkésze. 2004-től a Debreceni Református Hittudományi Egyetem doktorandusza (bibliai teológia és vallástudomány főszak; homiletika és dogmatika mellékszakok).

MOLNÁR JÁNOS, DR. (Szilágy megyei Zsibó, 1955) Zsibón végezte általános iskolai tanulmányát, középiskolai tanulmányait pedig Kolozsváron, a volt piarista gimnáziumban (*Ma Báthory István Líceum*), és 1974-ben érettségizett. Teológiai tanulmányait Kolozsváron és annak nagyszombeni német tagozatán végezte 1975–1980 között. 1980 és 1986 között segédlelkész volt a Nagyvárad-velencei gyülekezetben, ezt követően helyettes lelkészi szolgálatot teljesített az apátkeresztúri gyülekezetben. 1986-tól adjunktus a Protestáns Teológiai Intézetben. 1990-ben doktorált, 1990 és 1993 között az újszövetségi tudományok előadótanára. 1994-ben nyert professzori kinevezést. 1998-tól tanít a Babeş–Bolyai Tudományegyetem Református Tanárképző Karán is. Számos tanulmány és könyv írója. Tíz éven keresztül főszerkesztője volt az *Üzenet* gyülekezeti lapnak és az Erdélyi Református Egyházkerület által évente megjelentetett kalendáriumnak. 2000-től főszerkesztője a *Studia Universitatis Babeş–Bolyai* (*Theologia*

Reformata Transylvaniensis) tudományos lapnak. Sok egyéb tanulmány mellett megjelent jelentősebb művei: *Ószövetségi kortörténet*, Kolozsvár 1993; *Sofóniás próféta könyvének és Malakiás próféta könyvének magyarázata*, Kolozsvár 1996; *Zakariás próféta könyvének magyarázata*, Kolozsvár 1998; *Héber nyelvtan*, Kolozsvár 1999; *A szerelem országútján. Az Énekek Éneke magyarázata*, Kolozsvár 2003.

PAPP GYÖRGY (Beszterce, 1983) a kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetben szerzett teológiai oklevelet (2001–2006), jelenleg segédlelkész Illyefalván (Kovászna megye). Teológiai érdeklődése különösen a bibliai nyelvek, bibliKateológia, az egyház- és dogmatörténet felé irányul. Megjelent írásai: Küroszi Theodorétosz: Arról, hogy emberré válása után is egy Fiú a mi Urunk Jézus Krisztus. (Első magyar nyelvű fordítás). In: *Református Szemle*, 2004/3, 284–287.; Carsten Peter Thiede – Matthew D’Ancona: Aki látta Jézust. Megdöbbenő bizonyíték az evangéliumok eredetére. (Könyvismertetés). In: *Református Szemle*, 2004/3, 416–422.; Küroszi Theodorétosz: Alexandriai Kőrilloosz Nesztoriosz ellen írott 12 anatómájának cáfolata. (Bevezető és első magyar nyelvű fordítás). In: *Református Szemle*, 2005/1, 70–183. (I. rész); 2005/2, 187–197 (II. rész).

PÉTER MIKLÓS, DR. (Sepsiszentgyörgy, 1939) nyugalmazott református lelkipásztor, tanszékvezető egyetemi docens a Partiumi Keresztény Egyetem Bölcsészettudományi Karán. A sepsiszentgyörgyi Református Népiskolában (1944–1948), a korábbi Református Székely Mikó Kollégiumban (1948–1951), majd a nagyváradi Premontrei Főgimnázium utód-intézményében (1951–1954) kezdte tanulmányait. 1954 őszétől az Egyetemi fokú Protestáns Teológiai Intézet Református Karának volt hallgatója, és 1958. július 18-án szentelték lelkipásztorrá Nagyváradon. Segédlelkészi kinevezésének nem sikerült érvényt szerezni, mert az állami hatóságok nem hagyták jóvá a Biharpüspöki Református Gyülekezetében szervezendő új állás létesítését. 1959. március 21-ről 22-re virradó éjszaka letartóztatták a biharvajdai egyházközség lelkészi lakásában; helyettes lelkészként akkor kellett volna elkezdenie szolgálatát. A kolozsvári katonai törvényszék két hónapi vizsgálati fogság után, 1959. május 22-én 14 évi kényszermunkára ítélte a társadalmi rend megdöntésére irányuló szervezkedés vádjával. A szamosújvári börtönből 1964. augusztus 2-án szabadult, a politikai foglyokra általános érvénnyel hozott büntetés-elengedés értelmében. 1964 és 1990 között Belényes, Érselind, Monospetri, Pankota, Pusztakamarás és Bethlen református gyülekezeteiben szolgált lelkipásztorként. 1990 októberétől a kolozsvári Református Kollégium vallás-tanára; óraadó tanár, majd kinevezett docens a Babeş-Bolyai Tudományegyetem Református Tanárképző Karán, az Erdélyi Református Egyházkerület Igazgatótanácsának tanügyi tanácsosa, főigazgatója a Kolozsvári Református Diakonisszaképző Intézetnek; óraadó, majd véglegesen alkalmazott docens a Sulyok István Református Főiskolán és jogutódján, a Partiumi Keresztény Egyetemen. Doktori tézisének címe: *Kálvin igehirdetése* (1991). 1997. október 22-én a Magyar Köztársaság elnöke az 1956-os emlékéremmel tüntette ki, 2000-től a Magyar Tudományos Akadémia köztestületi tagja.

TÓKÉS ISTVÁN, D. DR. (Málnás, 1916) a kolozsvári Református Teológiai Fakultáson végzett teológiai tanulmányok után (1933–1938) Kaselben, Tübingenben (Gerhard Kittel mellett) és Baselben (1940, Karl Barth és Oscar Cullmann mellett) képezte tovább magát. 1940-tól 1945-ig püspöki titkár és egyetemi lelkipásztor, 1946-tól az Erdélyi Református Egyházkerület előadótanácsosa 33 éven keresztül. 1947-ben megválasztják egyházkerületi tanácsbírónak, 1948-ban zsinati tagnak és az Állandó Zsinati Tanács tagjának, 1957-ben generális direktornak, 1974-ben egyházkerületi főjegyzőnek, s ilyen minőségében szerkesztette A *Református Szemlé*t. Teológiai magántanári (docens) és doktori diplomája elnyerése után, 1973-tól a kolozsvári Egyetemi Fokú Protestáns Teológiai Intézet újszövetségi tanszékének professzora. Az állami szervek 1983-ban nyugdíjba kényszerítették, 1989-ben az igehirdetéstől is eltiltották. Művei: a mintegy száz jelentősebb tanulmánya bel- és külföldi folyóiratokban és gyűjteményes kötetekben jelentek meg, mintegy ötszáznál több kisebb-nagyobb írása pedig a *Református Ifjúság*, *Ifjú Erdély*, *Az Út*, *Református Család*, *Kiáltó Szó*, illetve a *Református Szemle* stb. című kiadványokban. Kötetei: *A Román Népköztársaságban levő Református Egyház Statútuma*. I. főrész. Kolozsvár 1949; *Pál apostol Filemonhoz írt levelének magyarázata*. Kolozsvár 1957; *A Második Helvét Hitvallás magyarázata. Kommentár Bullinger Henrik művei alapján*. I–II. kötet. Kolozsvár 1968; II. bővített és javított kiadás: Nagyvárad 2006; *Őt hallgassátok*. Prédikációk, társszerzők László Dezső és Borbáth Dániel. Kolozsvár 1975; *Református keresztyén tanítás*. Kolozsvár 1981; *A Filippibeliekhez intézett levél magyarázata*. Kolozsvár 1983; *A bibliai hermeneutika története*. Kolozsvár 1985; *A Romániai Magyar Református Egyház élete. 1945–1989*. Budapest 1990; *Hétköznapok – ünnepnapok*. Székelyudvarhely 1991; *A Korintusbeliekhez írt első levél magyarázata*. Nagyvárad 1995; *A Korintusbeliekhez írt második levél magyarázata*. Kolozsvár 1996; *Az ajtó előtt állok és zörgetek*. (Igehirdetések.) Kolozsvár 1997; *Új hermeneutika. Az 1950 utáni hermeneutikai irodalom áttekintése*. Budapest 1999; *A Második Helvét Hitvallás*. (Fordítás.) Nagyvárad 2002; *Egyet kérek az Úrtól*. Igehirdetések. Nagyvárad 2003. Tanulmányok közös kiadványokban: Bullinger hermeneutische Lehre. In: *Heinrich Bullinger (1504–1575)*. Zürich 1975; Bullinger als Praktischer Theologe. In: *Bullinger-Tagung 1975*. Zürich 1977; A feltámadás és az új élet kapcsolata. In: Benyik György [szerk.]: *Apokalipszis. A feltámadás*. Szegedi Biblikus Konferencia 1991–1992. Szeged 1993, 119–124.; Tavasz Sándor teológiája. In: Veres Ildikó – Tóké István: *Tavasz Sándor – Egy magyar református gondolkodó a XX. század első felének Erdélyében*. Debrecen 1994. Nemzeti kisebbségek és az újtestamentumi teológia. In: Pungur József: *A nemzeti kisebbségek teológiája*. Kecskemét 1999. A budapesti Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Kara díszdoktori címmel (1996), a Magyar Köztársaság Kulturális Minisztériuma *Károlyi-díjjal* tüntette ki (2001), a Királyhágómelléki Református Egyházkerület pedig a *Pro Ecclesia Militans* kitüntetéssel (2006).

TUNYOGI LEHEL (Kolozsvár, 1969) 1992-ben szerzett teológiai oklevelet a kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetben. Újságírást és hebraisztikát tanult Budapesten. Külföldi tanulmányokat folytatott Glasgowban, Frankfurtban és Kampenben. A *Kriterion*nál kiadott és Egyed Péter által szerkesztett *Tár-lat* című esszékötetben publi-

kált először. Interjúkat és esszéket közölt Budapesten a *Magyar Felsőoktatásban*, valamint verseket a kilencvenes években indult, szintén budapesti *Emberhalás*-ban. Szerkesztette a *Veled Vagyok* című lelkigondozási és szeretetszolgálati lapot. Kisebbség nagyobb rendszerességgel jelentette meg írásait a hazai református egyházi időszakos kiadványokban (*Üzenet, Igehirdető, Az Út*). Önálló kötete: *Az értelmezés zárójeljei. Esszék és tanulmányok, szövegek és szövegelések*. Ref. Egyház Misztótfalusi Kis Miklós Sajtóközpontja, Kolozsvár 2005. A *Református Szemlé*-ben 1988 óta publikál. Jelenleg a magyarfordorházi református gyülekezet lelkésze. Kecskeméthy Istvánról írt doktori értekezését a kampeni Theologische Universiteit (ThUK) ószövetségi tanszékén készül leadni.